

DIURNALU GLUMETIU SOCIAL-POLITICU-TOCU.

Diurnalul acesta este în totă *Martie* și *șeră*; dar prenumeratiile se primesc în totă dilele. *Pretiul* pentru Austro-Ungaria: pre unu anu e 6 fl., pre I semestrul 3 fl., — pentru România și Tierile latine și strene: pre unu anu 8 fl. (20 franci — le noi), pre I semestrul 4 fl. (10 fr. — l. n.) Uru numărul singuraticu costa 12 cr. v. a.

Totă siulmile și asperanțimile suntu a se tramite la Redactiunea diurnalului în Gherla (Szamosújvár). În diurnalele de schimb precum și totă seriole de a căroră aparenția ar fi a se face mențiune în acestu diurnal suntu a se trame la *Proprietariulu diurnalului*.
M. B. Stănescu în Arad.

Insertiunile se primesc cu 7 cr. de linie și 30 cr. taceșe timbrale. La repetări mai dese a unor și acelorași insertiuni se accordează reducere în prețul de inserare. Collecțantii de insertiuni se împartășesc în % cavenita.

Abonamentele suntu a se face prin asemnatimi postale: La **REDACTIUNEA DIURNALULUI** în Gherla Szamosújvár. Cei de gente barbara și din tierra străină se vor adresa: în Siberia la Tiarula, în China la Ching-ching-cho, în Persia la Siaculu, în Asia și în celelalte parti ale lumii la prefectul *Bavaria*. *Pretiul de abonamente* se primesc în totu soiul de bani — numai în bani ideali nu.

Cocón'a Chirită in cestiunea israelita.

Nótea, nóua intemplare.
Nou pechatu ér' ne-a cadiatu,
Cu politic'a cea mare
Astădi capulu mi-am umplutu
Cu cuviute de diuare
Nópteau nu mai dormu de loeu,
Si Bărzoiu plinu de mirare
Me intréba d'am vr'unu foeu.

Ba că se dtei, frate dragă,
am auditu si am cötitu că jidanii voru capetă drepturile politice că consociul meu. . . Ei bine, spunu dreptu, am voiajatu priu multe tieri si mări, am fostu la Paris, la Vien'a, la Bâlgaria, n'am preamblatu si cu carul de focu si cu vramporul dat' nu mi s'a intemplatu *monsier*, se vedu pâna acum in neci o tiéra din lume jidani d'estia cum suntu in tiéra la noi. Ptiu! inchină-te Chiritio! Dă bine, descepti suntu ómenii aceia, cu ochi si cu sprâncene

suntu, care voru se dea drepturi la ast'felii de lighioi. Atunci déca e asiă te pomenesci că mâne-poimâne se va cere prin camera drepturi si la pisic'a mea, si la eâne si mai setu eu la cino le-o trasni in gându. Me roga ascultati cum am vedutu in *enigalu* meu Ovrei si cum i-i vedu aci:

La Paris vediui Ovreiu
Spileuitu că unu amantu
Că n'avea deosebire
De unu jude elegantu,
Er' in tiéra-ne româna
I-lu vedu vai! cu unu altu chipu.
Cu perciuni, barba 'neurecata,
Că me face chiar' se tipu,
In Evrop'a totu ovreiu
Are altu glasu si altu grai,
Si aci cându i-ti vorbesce
Te face că se fuci vai!

Ei bine, boerii nu sciu ce se dicu, nu sciu ce se facu că me svêrecolisescu nöptea si diu'a, de cându am auditu că unii s'au hotarită se-i tréca in rândul nostru si se-i facă a se duce la votu alaturi cu consorțialu meu, Bărzoiu 'mi dice mereu: Chiritio, nu te ocupă asiă multu cu politic'a, că nu vedi cum ai slabitu, te-ai ingalbinită că dăyleaculu si n'asi vrea se mori in anulu acesta căci rocoll'a cîmpului n'a fostu tocmai buna si nu te potu îngropă in tota cinstea. Asiă, boeri, nu trebuie se rideti de ast'a, că asiă e. Câte dăre ceasuri pe dă combatu pe Bărzoiu care vré se sustinea că trebuie a dă drepturi ovreilor, pentru că asiă cere Evrop'a! . . . Audi Evrop'a! . . . Dă cene o fi Evrop'a că se via se-mi poruncescă mie in cas'a mea? Audi vorba de păscăria. Sciu eu de ce vorbesce elu ast'felii: pentru că este alesu de aceia, cari au făgăduită drepturi. Cătu despre mine, eu nu dau, si nu voi dă neci unu dreptu ovreilor. . . . Ceee? Ovreiulu care 'ai diceă *săratu man'a chichinătă* se ajunga a me dă afara din casa? Ferescă D-dieu ast'a nu o va ajunge. Eu i-am spusu lui Bărzoiu că déca va votă pentru ovrei eu ii ceru divortul si se scie bine că nu me mai amorisezu cu nimene, preferu se remâi feta . . . ast'a, veduva totă viță.

Acum se-mi dăti voie se ve spuma si cîvintele mele pentru care sunt contre'a ovreilor: N'am gasită neci unu ovreu aci care se pôta si placutu si frumosu.

Emigraziu că unul odata a vruta se me sarute si eu i-am disu: Fugi, fugi, că mirosi a usturoiu. „Ei! boerii Evrop'a afa, nu scia acăstă si me prindu că déca se va sarută vreodata cu vre-unul din ei nu-i va mai sustine. — Am aflatu că ovrei au intre ei o Alianță. Eu nu intielegu ast'a. Sciu că *alianță* se face pentru resboiu, spre pilda cându s'au resboiu Turcii cu Rusii la 53, — ah! atunci erâm maritata numai de doue-dieci de ani, — se facu alianța. Se vede că si acum aceste lighioe voru a face resboiu contra muscelor, căci se se bata cu ómenii mai u'asiu crede. Ei sunt din fire fricosi;

Jidovula e frigurosu.
Rosu.
Si nevolniciu si fricosu
Osu.
Dico nu scio, n'am vedutu.

Am audiu că mulți pretindu a dice că sunt Români fiindu-că se numesc: *Altar, Sloim Itzig*, Burah și nu seiu cum. Apoi bine, eu neci la purcei n'asuu dă acestu nume. — Ah! *alabouior*, se-si schimbe numele, se-i dica Costica, Nicu, Mirica, se-si taie perciunii, se-si peptene barb'a, se-si curetie hainele de noroiu, se-si lapede halatulu si caciul'a-tichia din capu, se mai lase usturoiulu, se invetie românesce, se nu mai asculte pe draculu care i dice se fure, si atunci . . . si atunei nu numai că tota tiéra va voi se le deă drepturi, dar' le voiu dă si eu. . . Da, boeri, eu credu că pentru unu omu *sansibilu* pretiuesce fôrte multu drepturile ce i le dă o femeia. Aceste sunt paraponele ce aveam de disu despre ovrei si se nu dă dracu a se intemplă in alt'feliu că eu un'a dupa-cum am declarat'o, asiu fi in stare se saru in capulu lui Bârzoiu si se-i rupu atâtea fire de Peru căti jidovi sunt la noi in tiéra si căti se prăsescu pe lume:

Judevolu la noi in tiéra
Se prăsesce ne'ncetatu,
Si elu o s'ajunga chiara
Se ne dă pe noi afara;
Apoi nu-i de ingrijiatu?

Mosii chiar' de prin Moldov'a
Ei acum le-au câscigatu
Dela Herti'a la Orsiov'a
Vai! i-a preseratu Jahov'a,
Apoi nu-i de ingrijiatu?

Cătu despre mine un'a sum fôrte ingrijiiata, dar' pentru boeri ce au bine-voit se me asculte si care sum sigura că 'mi voru dă mandatulu de deputatiôica cându gazet'a „Femei'a Romana“, va reusit că se introduca femeile in camera . . . in odaia . . . 'mi iau inim'a in dinti, si ii tragu dantialu meu celu vechiu si iubitu:

„Ai Chiritio 'n jocu“ etc.

FERICIREA INSURATULUI.

— Satira. —

Acum am si eu borésa
De nîme 'n lume nu-mi pasa,
Ba de dens'a, dieu, 'mi pasa,
Că-i cocheta, dragostosa,
Culta.-avuta si frumosa.

I.

Sânt'a Scriptura-asié dice: „Doi cu doi se ve uniti
Că nesipulu si că erb'a nemulu se vi-lu imultită.“
Ast'a lege-atâtu de sănta de pruncutiu o-am invetiatiu;
Si de-atunci totu aseptasem alu mieu tempu de insuratu.

. . . Éca tempulu de junia e aicia, a sositu;
Ah! ce mare bucuria că potu merge la petițiu,
Dar' ho! . . . stai . . . se fiu cu minte, nu trebe se me grabescu;
Grab-a'i rea si strica tréb'a si cu potu se me pripescu.

. . . Asié dieci se fiu cu minte, lucrulu trebe rumegatu,
Trebe se aretu la lume că-su cu miute si'nvietiatiu,
Căci cu-atâta că-i femeia nîme adi nu-i multiamitu.
Deci si eu se-mi deschidu ochii unde voiu merge 'n petițiu?

Adi se cere dela fete, déca voru se se marite,
Că se fie dragalasie, frumusiele si smerite
Si nîfielu déca-su cochete, ochitorie, ridetorie;
Cu atâta-su mai placute, cu-atâtu mai farmecatorie. —

Dar' cu-atâta nu-i multiamire, dela fete se mai cere,
Déca voru se se marite că se aiba si' avere, —
Căci avereia-i „nervus rerum“ for' avere nu-i potere,
Deci bani, galbeni mîi si sute la miresa se mai cere.

Neci cu-atâta nu-i destulu, se mai cere la miresa
Că se fie culta, s'aiba crescere buna alésa,
Pre claviruri si ghitare trebe se scie jocă,
Cu cântari asurditorie se te scie delectă!

Sc scie parlavui frantiuzesc si-anglezesce,
Unguresce, spaniolesce, policesce, germanesce,
Si in urma pote inca chiar' si ruunpe chinezesc,
Numai un'a se nu scie: vorbi bine românesc.

O fetitia-asié crescuta, frumusica si avuta

In totu loculu e vestita si-are petitori o suta.

Ast'a-i mod'a de acum'a 'n lumea ast' civilisata,
Ast'a-i legea la petire carea trebue urmata. . .
Ast'felin o copila mândria, draga cu-unu sacu de avere
Si cu altulu de cultura voși se-mi cerca de mîiere.

Mai autan latiescu in lume vestea că-su de insuratu,
Si se vedi că pre totu loculu eram vediatu si stimatul.
De-n balu rogâmu pre-o dîna că se vină la dantiatu,
Hop! sare că o gazela căci seie că-su de-insuratu.

De mergeam in o visita seu intr'o societate:
Me primiám cu-asié caldura, cătu mai bine nu se pote.
Toti vorbiau numai de mine m'aretau că-su ne'nsuratu,
Fetele-mi rideau cu farmec căci sciul că-su de'nsuratu!
Chiar' in teatru si 'n concerte, la petreceri, promenada,
Damele, vorbiau de nîoe, ma chiar' si de-alungu pe strada
M'aretau si optindu in tâns: „vedi acelu barbatu galantu
E unu jucu mândru, falnicu, candidatul de insuratu.

De faceam caletoria si 'ntainiam fete frumose
Si 'ncântau de-alorù frumisetie, de-a loru talii gratiôse
Me 'mbiáu ale potrece, -- ele-afându că-su de'nsuratu
'Mi dă florî, buchete mândre in urma si-unu sarutatu!

La biserica 'n domineci cându rogâmu pre Domnedieu
La-acestu lucru fôrte gingăsiu se-mi dee-ajutoriulu seu,
Fetele î-mi rideau dulce si-mi ochiáu căm' dismierdatu
Sciendu că eu sum unu jucu si ele-su de maritatu.

Dupa multu necas si truda, dupa-ce m'am saturatul
De-a mai face-atât'a curte la fete de maritatul
Am lasatu glum'a de-o parte si-'n urma m'am resolvatul
Si-o copila că unu angeru, culta-avata mi-am petisul.

Dômne mare fericire 'mi credeam că mi-am gasitul
Cându la-altariulu cuunui cu eu dens'a ne-am fălnitul,
Nu sciâm de me iubesc, dar' dieu neci eu de-o iubescu;
Ce grigia-am eu de iubire, cându eu me casatorescu?

Dica cene ce va dice,
Eu acum m'am insuratu!
Si cătu eram de fericie
Căci consorția mi-am aflatul:
O copila-ncantatória
Cătu mai mândra rapitória,
N'ai potutu se vedi neci cându
Neci in ceriu neci pre pamantul.
Apoi inca si' avuta,
Culta si bine crescuta,
C'unu cuventu eu mi-am gasitul
Idealulu celu doritul.

Sânt'a Scriptura-asié dice: „doi cu doi se ve 'nsociti
Că nesipulu si că erb'a nemulu se vi-lu imultită.
Ast'a lege-atâtu de sănta éta-acum o-am implinitu;
Si me juru pre ceriu că 'n lume nîme nu-i mai fericitul.

(Finea va urmă.)

Desmintire.

In urulu 81 dela 11/23 octombrie a.c. alu diuariu-lui „Gazet'a Transilvaniei“ s'a publicatul o scornitura iobagiésca, că vre-o căti-va „méltságos“, din D'Eva s'au palmuítu prin crisma s. c. l.

Suntemu impoteriti din parte competenta, a des mintî acé'a scornitura, căci nu este adeveratul, că acé „domni“ s'au batutu si s'au bâlăcărîtu cocisiesce, că **au facutu numai gimnastica** cu „parechi“, **au mesuratul bastónele** pe spatele unui si altui, că se védia, déca se nimerescu cu mesurile nône, — ér' de palmuri nici poména, căci numai s'au **netezitul** unui pe altii cu palmile pe fația.

Pe căndu deci aducemui aceste la cunoscintia publica, ni luăm voia, a mai adauge si acé'a, că din tota tréb'a „méltságos“-iesca numai atâta e adeveru, că in urm'a unor **conversatiuni scientifice** s'au escatu dirergintie de pareri, -- dar' acelă — altă dî, -- s'au complanatul pe **cale cavalerescă**.

Pretindemu deci, că pe renitoriu Gazet'a Transilvaniei, se mi publice ast'felin deflécuri, ce i se tramitul.

Datu in capital'a tierii lui Fedelesin roda, lun'a lunaticiloru, anul' méltságosiloru foră detorii:

Semnatul:

Dr. Supaza m. pr.

Cavaleru foră calu.

ALIANTIELE.

Cându ministrulu de finanță
N'are bani din abundanță
Face iată aliantă
Cu multime de jumenti,
Si-i trămite cu firmane
Se despărțește de sumane
Pre seraci și pre avuți.

Èr' ministrulu de interne,
Vrîndu se-si face curți moderne,
Mintea multu nu si-o pre cerne
Cum sădane pătra, varu,
Cî pe contă de Erariu
Ieșă iute aliantă
Cu cutare comisariu, --
Care èr' eu speculantia
La cutare esundare
Câșciga de-o casa mare.

Èr' ministrulu de dreptate,
Că se facă strîmbatate
La vr'o nationalitate,
Inca face aliantă
Cu spioni eu bune clontie,
Pe-acăroru flăcări, mintiuni
Arunca dela funcțiuni
Omeni harnici, invetităi
Si cu multu lueră dedată.

Si ministrulu de negoțiu
Asiu dice că-i mare hoțiu, --
Dar' pre față nu pre poti, --
Destulu că la aliantă
Si elu tiene cu constantia.

Da inca celu de resboiu
Cum are grigia de noi:
Cându ministrulu din afara
Ne bagă prin focu și para.

Cându jidanii cei cu strantia
Inca au o aliantă.
Cându anglozi și prusacii
Ungurii și austriaci,
Cându franțuzulu și muscanulu,
Romanulu și Italianulu,
Toti cu toti facă aliantă:
Se n'avemu și noi sperantia
Că de nu bine, vre-unu reu
Ne va dă dör' Domnedieu!

Tibulu.

Némtialu și Tieganulu.

Dusesé némtialu pe tieganu la lueră.

— Jupâne, — incepă tieganulu umilitu, — 'nainte de
tote haidimă se furăstuculiu, că se mărgă apoi mai bine
trăb'a.

— La minye nu pásă.

„Furăstuculiu.”

— Jupâne, — adaugă tieganulu, lingandu-se pe buze, —
haidimă se și amnediazimă, că se nu pierdemă vremea mai
apoi cu amnediazulu.

— Binye moi tiganyile.

„Amnediazira.”

— Jupâne, — incepe din nou tieganulu, — haidimă se
și cinamu cu o cale, că se nu trebuiescă se me mai ostenescu
pe la cas'a dumnitale pe séra, ca destulu de ostenită voi fi
eu și asié.

— Sa bagă draculu la matia tale. Nu mi pásă: facem
dárá.

Si „cinara.”

Dupa „cina” tieganulu smeoșu se triflu pe érba, și se
gata de dormit.

— Mai more, acumă să cepemă la lucru!

— Hai jupâne, — după cina nici mosiulu mosiului da-
dei meu halui mai batrinu n'a lucratu, — și dara — cum se
potu face eu acestu pecatu. M'ar bate D'dieu!

Si nu lucră dio elu.

A avutu dreptu!

Tand'a

Mand'a

T. Sefi tu me cum s'a deslegatu cistiumea
judaniloru în România?

M. Bă.

T. Eea asié mei prostule, că toti judanii
cari au murită în resbelulu cu turci capeta „en
bloch” drepturi civile și politice.

M. Pricepu acum, în ceea lume! . . .

Nrul 3223

1879.

Apelul patrioticu.

Cu patrioticéșen ingrozire am aflatu, că în cele
mai multe locuri publice, de una timpă în cîce, chi-
brile (lemnusiele) asediate în chibritere, suntu de
colori anti-constitutionale: roză, galbenă și vînețiu.

De 6ra-ce asemene chibrite (catranite,) — pe
lîngă că sunt acomodate de a dă formă, la cea mai mică
frecatura, — potu se escăde dispute politice, incompati-
bile cu ide'a de statu magiaru,

rogu deci pre toti patriotii cei bani și de calibrul
meu, că de locu ce voru aflat, că asemene chibrite
anti-constitutionale se mai întrebuințează și pe acuma,
— numai decât, se facă gretare la oficiul meu, că
se me potu folosi la momentu de tăta rigoreu legii, —
pedepsindu pre cei culpabili.

D' Ec'a, Lun'a nebunitoru, în diua a 10, anul
1879.

S. H. Örváthi m. p.

Fostu stipendistu român, de prezentu usurariu
ascunsu după spatele muierii, voitoru de a
cassá stéguri sancte bisericușci, patriotu din
slujba și aspirantu de presiedinte de Tribunalu
unde-va.

Colonelul Barcianulu m. pt.

Cavalieru de Cursu, patruțul măltosiagisoru
ajunsu la supă de lemn și politicu romano-
magiaru.

Trénc'a

Flénc'a.

T. Ai auditu cene s'a insuratu?

Fl. Cene?

T. Doctorandulu Jescanu.

Fl. Vai! — ametiesce — Am remasă! Nu potu

Mendei Bechinigstein.

Mi schitiratu stark, vesten schelu mare prospete, chi grofele Andrasiu a fichutu bankrote dhi pi ministrelu din afora de statu, si mi freminthatu thare chu minthorae jeu, zichu zoj, che dhi ce lasi elu athetu Ehre si cinsta, leghate cu thitu grosse chischligu se mininco altu chindu si tu pote minchă. Vuas? pote che nu dam driptu?

Chichone von Ondrasiu, este vomu chirigiosu, mein Gott! Elu vritu se chuprindi doi tiari chu doi compagnie dhi pi chetane, sciti Dniavoi, Posna si Hertigovina, schi dachi nu a luhatu, numai cu doi compagnie ist, che nhu au puthutu nu astha mhi rogh nhui vina lhai dhimisale.

Achum handi che-esti ministeri dhi phi dhin afora de la statu alu thiebiloru, chichone, barone von ghai malaia, schi mi mun la mhine, de eshe nu ai pusu pe chiconu Rotschied, che eshi dinilui esti Baronu, che athunei dhai dhimilui la tiara bhani mai cu pucini dobanda.

Dhai laudu, che pintru acea hai pusu pe chichone, Haimarlai, in lochalu dhimisale Ondrasiu, che shi dhimilni Haimarlaia a schipatu de la Gehangana la revolusione delu acht und firzig cha si Ondrasiu.

Ori pi schine pui, numai pe Istoczi nui pin che vei mamu nyieu mai mare dusinana au esci la nyeamu alu nostru ca shi elu.

Elu irea thare mare rheu la noi, elu vre se duci jidovele thote la tiara jidovescu palestini.

Dumniaivoi veti dice, che acea nu e reu. Eu dicu che e reu.

Eu dicu che e reu, che athunci numai jidovi oru fi in Palestina, si apoi dila cine voru tua dobanda. Che Moise nu asa la noi se iei dolanda dela jidani numai dela alti, jidani fhora dobanda, eshu punga fora bhani.

Si apoi pentru-ce? esti miniște Istocu la noi? Nu dhemu noi bani la hungresci imprumutu? schi incha cu dobbanda pucinu, chu nu eschti de unde se iei mihaitu. Astha nu e vina nostru dachi hungaresci suntu chalicate. Nhu esci se, fiu miniosu Bhade Istoczi, pentru dachi trebue bhani imprumutu nhoi damu si la dimisa. Inche una dreptu este Bhade Gavara Satului, che Kosuth, mai multu nu e Hunguru? Me inchin cu plecaciune dhimithale, se te afu voiosu.

Mendel Bechinigstein.

La o carciuma.

Unu betivu se certă cu cărciumariulu ca nu are neci odata vinu vechiu.

— Dar' eu sun de vina, — respuse cărciumariulu — ca domnita nu-lu lasi de felu se se invechiasca.

Dobasiulu din Siri'a.

Drrum . . . durrum . . . dum-dum
Se-auda totu omulu bunu:
Că sătulu nostru-i vestită,
De cōcōne de maritu.

Spre scire si-acomodare
Strigu la toti in gară mare:
Că sunt mari si mai mărunte;
Lungi că bradii dela munte;
Betrane, pe capu carunite;
Si altele multe . . . multe . . .

Dar' acum eu nu voiescu
De tōte se ve vorbescu.
Pentru-că pre multesar' fi,
Si me temu cōiu ragusi!

Ve vorbeseu dar' de-o cōrōna
Pre carea-au luat'o 'n gōna
Multi voinici de insuratu,
Dar' ea prinsa nu s'a datu.
Pentru-că erău cismasi,
Er' nu domni si coconasi!

Ast'feliu fēta cea vestita,
Cocón'a „Zso Fi“ numita:
A remasu nemaritata,
De sī e betrana fēta.

Acum ea merge-a peti,
Si pre juni a amagi:
Dar' ei fugi de ea prea tare,
Si o lasa „fēta mare“!

Deci pe mine a remasu,
Se batu dob'a prin orasiu,
Si se strigu in gur'a mare,
Că se-auda fie-care, —
Si se vină in petitu,
La cocón'a de maritu!

Zestrea cu ea-impreunata
O voi spune-o de-alta data.

Ulc'a Terentie m. p.
dobasiu.

CALENDARIULU SATEANULUI ROMANU

pre anul visectu 1889

a esitu de su tipariu, eu urmatorulu cuprinsu:

I. Partea calendaristica: Date Cronologice pre an. 1880. Serbatorile si alte dile schimbatorile preste anu. Ajunurile (posturile) preste anu. Colea patru anumetropi. Intunecimi in sōre si luna etc. Lunile cu Datulu curentu dupa stilulu vechiu (iulianu) si nou (gregorianu), — Suntii si serbatorile Besericiei Resaritene si Apusene: in paratelu unele cu altele. Fascele Lunei si Schimbarile Tempului. Semne de tempu. Terminulu resarirei si apunerei sōrelui. Evangeliele Dominecilor si a Serbatorilor. Genealogia Caseloru domnitore: a Austro-Ungariei si a Statelor de Gente latina. Cronologia — cu deosebita privire la istoria Natiunei romane. Tergurile de tiéra. Tabelele timbreloru.

II. Partea de cōfitu (Cartea II din „Biblioteca Sateanului Romanu“): Catra poporulu Romanu (poesia.) Unu mormentu (novela.) Ce-ti dorescu eu tie, dulce Romania (poesia.) Cantarea Romaniei. Trecutul si Prezentul si Venitorul (poesia.) Mazerichea seu bobusiorulu. Ofstatulu tieranului. Ilie, maestru preste maestri. Nevestesc'a (poesia.) Nevest'a slabă (poesia.) **Cig'a-Mig'a si Trénc'a Flénc'a.** La o carciuma. Prelegeri din carciumarulu. Socotela Jidanului 1. Socotela Jidanului 2. Mangaierea Jidanului. Leulu si Vulnul. A cadutu in ola calcianariulu. Duchulu necurat. Cersitorii Calatori.

III. Adausu: Catalogula de carti a primei librarii romane din Oravita — a lui J. E. Tieranu.

Pretiulu unui exemplariu cu postoportu francatu e **40 cr.**

Alu cinceloa exemplariu se dă gratis.

Calendarul de pariete pre a. visectu 1880.

Pretiulu 15 cr. adaugandu 2 cr. portopostala.

Almanachul pentru Haz si Distractie pe anul bisectul 1880 de J. M. a esitu de su tipariu la Bucuresci in Editiunea Tipografiei Dor. P. Cucu si se afia de vendiare la Redactiunea acestui diurnalui in Gherla, exemplariulu cu 20 cr. adausu 5 cr. portopostala. Recomendam citorilor nostri acestu almanachu care cuprinde in sene multe inteleptuni si distractiuni proprietati de-alui „Gur'a Satului“ a la Cocona Chirită . . .

Georgiu Lazaru
in Gherla (Szamosújvár).

A se adresa la

Imprimaria

in Gherla

(Számosújvári).